

Trommelaar in zonnetje

JOSTIBAND VERBLIJDT KINDEREN OP CURAÇAO

door Renate Curfs

WILLEMSTAD De Jostiband, met daarin alleen maar mensen met een beperking, is deze week op tournee op Curaçao. Er wordt een aantal concerten gegeven, maar ook verschillende workshops in muziek maken aan zo'n honderd kinderen met een mentale achterstand. „Ouders hier schamen zich vaak nog voor hen.”

Het is gezellig druk in Cultureel Centrum Emmastad op Curaçao. Tientallen kinderen met een verstandelijke beperking zijn naar de muziekschool gekomen voor een speciale workshop muziek maken door de Jostiband. Sommigen zijn in gezelschap van familie, maar de meesten worden begeleid door zorgprofessionals. De leeftijden variëren tussen de drie en de elf jaar.

Instrumenten

„Evelien, deel jij de instrumenten uit aan de kinderen?“, vraagt muzikaal bandleider Lyan Verburg aan Evelien Biemond (55) die al ruim 37 jaar toetsenist is in het orkest. Vijf minuten later hebben alle kinderen een triangel, tamboerijn of sambaballen in hun hand. De les kan beginnen.

Deze week is de Jostiband op tournee op Curaçao. De reis is betaald door sponsors uit Nederland en Curaçao en is georganiseerd door Ipse de Bruggen, de zorgorganisatie achter de Jostiband en de Rotary op het eiland.

„Optreden doen we vaker“, zegt Verburg. „Maar we zijn blij hier ook lessen te kunnen geven.“ Daarmee wil de band laten zien dat kinderen met een beperking veel meer kunnen dan vaak wordt gedacht. In Nederland worden mensen met een achterstand steeds meer geaccepteerd, vertelt ze. „Hier op Curaçao lopen ze daarin wel wat achter.”

Dan klinken de eerste tonen van het kinderliedje *Twee emmertjes water halen* vrolijk

De 3-jarige Zyah op schoot bij haar moeder Coraline Komproe. In het midden Percy Snijhoek van de Jostiband.

FOTO'S TIMOTHY VANBLARCUM

door de zaal. Op twee houtjes speelt toetsenist Evelien een gemakkelijk ritme voor. Daarna mogen de kinderen haar nadoen. Even lijkt het chaos te worden, maar langzaam vormt het zich toch tot een hartverwarmend, muzikaal geheel.

Bron van licht

Een van de jongste deelnemers aan de workshop vanochtend is de driejarige Zyah. „Haar naam betekent bron van licht“, vertelt moeder Coraline Komproe. Haar dochter heeft het syndroom van Down. Zij en haar man hoorden dat toen ze zwanger was. Eerst was dat schrikken, maar inmiddels maakt het voor hen geen enkel verschil meer.

„Omdat ze zo gek is op muziek heb ik haar hiervoor opgege-

Evelien Biemond, toetsenist van de Jostiband.

geven“, vertelt ze. De passie van haar dochter is tijdens de workshop niet te missen. Ze zit helemaal vooraan bij de band, danst een tijdje en slaat enthousiast op een grote trommel. Als dat gaat vervelen, raapt ze een paar drumstokken van de grond en loopt naar de drummer. Die lacht en laat haar lekker meespelen op de bekkens.

Op Curaçao wonen zo'n 13.000 mensen met een beperking, vertelt Willy Harmsz, voorzitter van Totolika, de vereniging van ouders van mensen met een achterstand. Dat is met ongeveer negen procent van de totale bevolking meer dan in Nederland. Ook al komt

De Jostiband geeft concerten op Curaçao, maar ook verschillende workshops in muziek maken aan zo'n honderd kinderen.

het veel voor, nog altijd worden ze niet door iedereen geaccepteerd, zo zegt hij.

Uitlaatklep

Hij vertelt dat het nog altijd voorkomt op Curaçao dat ouders zich schamen voor hun kind met een beperking. „Met als gevolg dat deze kinderen nauwelijks buiten komen.”

Terwijl het maken van muziek voor de kinderen met een achterstand een uitlaatklep kan zijn, is daar op Curaçao weinig mogelijkheid voor. „Dat zouden wij heel graag anders zien“, zegt orkestleider Verburg.

Door onder meer politici nu te tonen hoeveel plezier ze eraan beleven, hoopt ze dat daar snel verandering in komt. „Hoe mooi zou het zijn als hier binnenkort structureel meer mogelijkheden voor komen.”

‘Omdat ze gek is op muziek heb ik haar hiervoor opgegeven’